

SLOVENSKI NAROD.

Škajava vsak dan a večer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Zasednanila plačuje se od četrtistopne petistopne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pozor na šolsko družbo!

II.

Ob sebi umevno je, da je cela razprava „Rimskega Katolika“ prepletena z napadi na one posvetne rodoljube, ki imajo glas in besedo pri družbi in zlasti na gosp. Luko Sveteca. A preveč časti bi delali piscu razprave, ako bi hoteli stvarno zavračati vse te nepoštenne napade, naslanjajoče se na neresnične trditve. Tako orožje se sčasoma samo ob sebi skrha in to bode prej ali slej tudi najvernejši učenec dra. Mahničja bridko izkusil.

Danes pa se nam je pečati le s stvarjo, to je z načeli stranke, katera se pritožuje, ako jo imenujemo protinarodno vsaj v zadnjih njenih smotrih. Po nazorih teh ljudij je torej naša šolska družba potrebna reforme v trojnem pogledu. Prvi dve želji, kateri izraža „Rimski Katolik“ krijeta druga drugo. Nemško katoliško šolsko društvo ni nacionalno društvo, njemu ni varovati nemške dece narodnega pogina, ker za to skrbi v preobilni meri visoka vlada in ker nemška narodnost gospodari povsod, kjer deluje to društvo v strogo in izključno verskem zmislju. Ako je torej, kakor trdi „Rimski Katolik“, g. načelnik družbe sv. Cirila in Metoda priporočal, da posnemajmo napominano nemško društvo, tedaj je izvestno mislil le na organizacijo in ne na tendenco. In zoper to tudi mi nič nimamo, ker nam je prav vsaka organizacija, ki bi pomagala družbi do še večjega razširjanja v narodu. „Rimski Katolik“ pa je stvar z znano spretnostjo po svoje zvil in zahteval, da naj se tudi naša šolska družba postavi na tesno stališče nemškega izključno verskega društva, da naj se torej odpove izrecno narodnemu načelu. Izrecno narodno načelo je liberalizem, liberalizem pa je greh in punctum. Da „Rimski Katolik“ tudi pri tej priliki v isti koš meče prava neskaljena liberalna načela z nemško židovskim liberalnim farizejstvom, tega pač ni treba še posebej naglašati. In isto pogubno „izrecno narodno načelo“ mu je tudi nemško narodno nasilstvo na jedni in naš boj za narodno enakopravnost na drugi strani. Boj nemško-liberalnega „Schulvereina“ in odpor naše družbe sv. Cirila in Metoda je tedaj isti pregrešni boj!

„Najbolj pa pogrešamo šole po svoji katoliški veri. Narodnost trpi samo v nekaterih

mestih in ne v vseh šolah, vera pa trpi povsod in sicer v ljudski šoli prav tako ko na gimnazijah in vseučiliščih.“ Tako piše „Rimski Katolik“, mi pa pravimo, da vera trpi v prvi vrsti tam, kjer se nam jemlje narodnost, da sledi narodnemu poginu tudi verski pogin in da zategadelj naša šolska družba najbolje izpolnjuje svojo versko. narodno nalogo, ako varuje našo deco pred vsem narodnega pogina. To je tisto naše „izrecno narodno načelo“, od katerega ne odjenjamo ne pičice in to, gospoda, nas loči. Nič pa bi ne imeli zoper to, da bi raztezala naša šolska družba svoje delovanje tudi v strogo in izključno verskem oziru na gimnazije in na vseučilišče, ako bi za to zadoštovala njena sredstva. Nasprotno pa nikdar ne bomo privolili v to, da bi se za slovenske krajcarje, krvavo potrebne za narodno-versko obrambo ob narodni periferiji zidalo mnogo manj potrebno zasobno učiteljsiše v Ljubljani ali pa, da bi se ti krajcarji pošiljali za nemško katoliško univerzo tam v nemškem Solnogradu, na kateri naj bi se milostno čistile tudi grešne duše slovenskih mladeničev. Ne, pri strebi ne bomo začeli zidati in mesto, da bi kinčali hišo, bomo rajši gradili plot okolu vrta, v katerem nam kvari požrešni sosed mlade sadike, nado naše bodočnosti! Ako bo pa obveljalo mnenje „Rimskega Katolika“ potem bo lahka sprava z nemškimi sosedi, kajti za žrtev narodnosti nam bodo oni radi pustili vero. Čemu tedaj potem še šolska družba?

In sedaj k zadnji zahtevi naših novodobnih narodnjakov želečih škofom brez razlike narodnosti in narodnega mišljenja „liberum veto“ v vseh važnejših zadevah šolske družbe. Na to zahtevo odgovarjamo mi sledeče: So in bili so škofje na Slovenskem, katerim bi z mirno vestjo položili v roke osodo naše družbe, ustanovljene v obrambo slovenske dece. Dajte nam same take vrhovne dušne pastirje in prepira bo konec. Da bi pa škofom a la Kahn, Flapp in Missia, katerih nazori odsvitajo iz zadnjega zvezka „Rimskega Katolika“, prepuščali narodno „rešitev“ slovenske dece ob periferiji — tega nikdar ne. Kdor izmed škofov ima srce za narod slovenski, mora ljubiti tudi družbo sv. Cirila in Metoda, kakoršna je, ta ne more želiti, da bi družba, dokler nam narodni obstanek ni zagotovljen, spremenila svoj pravec, kdor pa srca za

nas nima, tistemu tudi „liberum veto“ ne gre niti po Božjih, niti po človeških zakonih. S to svojo zahtevo nam je naša skrajna stranka nehoté dovolila globok upogled v njene načrte, zlasti ker jej je tako na skrbi „imovina po razpadu društva“. Bodite brez skrbi gospoda, ako bo naša družba kar dal Bog, dovršila svojo nalogo, tedaj bo porabila tudi zadnji novčič svoje imovine, ako bo pa umrla brez ali vsled vaše sokrivde, nenaravne smrti, tedaj njen dedič ne bo — univerza Solnograška.

To bodi naš odgovor na poskus reformacije in ta odgovor zvenel bode po ušesih tudi na prihodnji glavni skupščini vsakemu nepoklicanemu reformatorju. Glavni organ skrajne stranke, ki dosledno trdi, da se družba na katoliškem shodu ni napadala, ima sedaj najlepšo priliko, da dokaže svoje poštenje ter odločno odkloni nakane „Rimskega Katolika“. Kdor ima še srce za narod, pove naj na ves glas, da nam je družba kakoršna je, potrebna, kakor ribi voda in da je „Rimski Katolik“ brez mandata in brez pravice govoril v imenu slovenske duhovščine. Kdor pa tega ne uvideva, tisti ne zna ločiti boja za narodni obstanek od nekrščanskega boja za narodno hegemonijo, niti prave vernosti od verskega hinavstva.

Tisti ljudje pa, ki v „Rimskem Katoliku“ trdijo, da bi družbi z lahka pridobili 100.000 članov, da jih pa nečijo, ker ne vedo komu in zakaj, tisti ljudje pa naj se ne pritožujejo, ako jih narod slovenski imenuje — brezdomovince.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. decembra.

Nemški konservativci in vlada.

V bodočo večino, katero sestavlja sedaj grof Taaffe, imajo po vladnem načrtu ustopiti tudi člani konservativnega kluba. Ko je začela vlada sestavljati in piliti svoj program, govorilo se je, da grof Taaffe ne mara v bodoči večini bajé ekstremnih slovenskih in nemško-klerikalnih poslancev, a ti glasi so že popolnoma utihnili. Namestu o skrčenju kluba govori se sedaj o tistih težnjah, katerim se bodo morali odpovedati v novo večino ustopivši Hohentwarthovci. Glavna stvar, kateri se naj odrekó konservativci, je verska šola, ali zoper to se obračajo

LISTEK.

Letošnje knjige „Maticе Slovenske“.

Odkrito izpovemo, da po našem mnenju „Matica Slovenska“ še nikdar ni naklonila svojim članom in slovenskemu svetu sploh tako lepih knjig, kakor letos, in ker so vrh tega letošnje knjige tudi zanimive in v vsakem pogledu dostojne tega najodličnejšega literarnega društva ter živ dokaz uspešnega delovanja in napredovanja, pozdravljamo jih s posebnim veseljem, želeč, da bi se v čim večjem številu razširile mej narodom.

Kakor vsako leto, tako je „Matica Slovenska“ tudi letos izdala „Letopis“ za l. 1892, katerega je uredil prof. Anton Bartel. Letopis je precej obsežen ter prinaša mimo strogo znanstvenih tudi nekoliko ukovitih in splošno zanimljivih spisov, ki vsi pričajo, da smo se vendar iznebili tistega okornega znanstvenega diletantizma, kateremu so se nekoč rogali naši nasprotniki. Na prvem mestu čitamo tudi za nefilologa poučno in korenito pisano

razpravo dr. Štrekelja „Iz besednega zaklada narodovega“. Ako izrečemo željo, da bi bilo uredniku Wolfovega slovarja mogoče, porabiti tu nabrano in znanstveno preiskano gradivo, izrekli smo najboljšo sodbo. To isto velja tudi o razpravi dra. M. Murka „Enklitike v slovenščini“. Ta, že lani začeti spis sicer lajkam ni tako lahko umeven, kakor Štrekeljev, ker se tu z velikim znanstvenim aparatom obravnavajo težka znanstvena vprašanja, vendar pa bo strokovnjakom izvestno dobro došel. Posebno interesantna sta zgodovinska spisa, priobčena v Letopisu. Prof. Ivan Steklasa nam podaja temeljito pisan životopis starega kranjskega velikaša „Jošta Josipa Turna“, arhivar Anton Koblar pa plod obsežnih in težavnih preiskav, lepo sliko, naslovljeno „Zgodovina železarstva na Kranjskem“. Najlepši del Letopisa pa je vendar Ivana Navratila razprava „Slovenske narodne vrače in prazne vere“, ki je preznamenita za poznavanje mišljenja in duševnega življenja našega naroda. Gradivo, tu zbrano, je jako obsežno, a skrbno in kritično obdelano, tako da moramo biti pisatelju za to razpravo res jako hvaležni. Letopis prinaša vrh tega še razpravo „O na-

činah skladanja števil“ iz peresa Graškega vseučilišnega profesorja dra. Simona Šubica, o kateri si pa seveda ne lastimo sodbe, potem V. Oblaka „Popravke in dostavke spisu: Doneski k historični slovenski dijalektologiji II.“ in Ivana Tomšiča „Slovensko bibliografijo, sestavljeno po nasvetih prof. Peruškega. Letopisu je dodano tudi poročilo o delovanju društvenega odbora, računski sklep in imenik društvenikov.

Od vseh Maticinih knjig ugajal bo večini čitateljev brez dvoma najbolj sedmi zvezek zabavne knjižice, ki prinaša v dovršenem prevodu prvi in drugi del krasnega romana „Z ognjem in mečem“ slovečega in daleč čez poljske meje znanega romanopisca Henryka Sienkiewicza. Ta roman je pravo remek-delo poljske književnosti in že na mnoge tuje jezike preložen. Da se bo slovenskemu občinstvu močno prikupil, je gotovo. Ta Maticina knjiga je tudi po svoji zunanosti jako lepa, a ilustracije, katere je izdelal ugledni češki slikar Viktor Oliva, so umetniško dovršene in tako karakteristične, da se jih ni nagledati. S takimi in enakimi deli si bo „Matica Slovenska“ pridobila največ prijateljev.

vsi konservativni listi, trdeč, da tega od stranke ni mogoče zahtevati, naj se odpove temeljnim svojim principom. Sicer se pa konservativci tolažijo z nadejo, da se vlada in levicariji nikakor ne bodo pobotali in uravnali in da je razpust državnega zbora neizogiben.

Levica in vlada.

Levicariji ne zaupajo grofu Taaffeju čisto nič in se gledé bodoče večine védejo jako rezervirano. Samo glasilo finančnih krogov, „Neue Freie Presse“, se zelo unema za vladne namere in to radi velikih valutnih operacij, katere se vršé v kratkem, dočim vsi drugi levicarski listi sicer ne odklanjajo vsake zveze a priori, a zahtevajo garancij za to, da vladna politika ne zaide več v nelevicarski tir. Najpriprosteja garancija bi bila primerna rekonstrukcija ministerstva — tako modrujejo levicarski listi — toda rgof Taaffe ne mara nič slišati o personalnih vprašanjih; izkušnja z grofom Kuenburgom, ki je hotel v ministerstvu postati nekaj jež, ga je izučila. Na vsak način bodo pogajanja mej vlado in levico zelo težavna in zamotana. Karakteristično je tudi to, kar je te dni govoril v Celovci vodja koroških levicarjev, dr. Luggin. Mož je priznal, da je opozicija proti vladi za levicarje jako nevarna reč, ker bi mogli še dosti tega izgubiti, kar imajo sedaj, a naglašal je tudi, da grofu Taaffeju ni mogoče zaupati kar nič, nego od njega zahtevati, če se doseže nova trojna večina, izdatnih, faktičnih garancij.

Vnanje države.

Srbske homatije.

Liberalna vlada se zopet pripravlja na novo nasilstvo. Ostro pisanje neodvisnih radikalnih in naprednjaskih listov ji dela mnogo preglavice, zato toži v svojih glasilih uprav ginljivo o nebrzdani pisavi nasprotniških časnikov ter preti radikalnim voditeljem, da morajo oni prevzeti odgovornost za eventuelne posledice. Vse to jadikovanje ima samo namen, pripraviti prebivalstvo na novo nasilstvo. Vlada hoče suspendirati sedanji tiskovni zakon ali, če bi že to ne bilo mogoče, vsaj premeniti ga tako, da bi bilo moči prijeti radikalne liste in jih eventuelno udušiti. Če dobi liberalna stranka v bodoči skupščini večino, o čemur skoro ni dvomiti, stori lahko tudi to. — Srbsko-ruskemu prijateljstvu nenaklonjeni listi beležijo z nekim umljivim gnevom faktum, da je društvo Svetega Save v Belem gradu v ozki zvezi s slavjanskim blagotvornim občestvom in izvajajo iz tega konkluzijo, da deluje imenovano društvo zoper habsburško monarhijo.

Dublinski atentat.

Preiskava glede dinamičnega atentata na irskega ministra Johna Morleya je doslej brezuspešna. Policija prijela je sicer nekega znanega anarhista, Kevansa, pa ga je morala zopet izpustiti. V političnih krogih se sodi, da je atentat storil kakov prijatelj irskega dinamitarda Dalyja, ki je l. 1884 v Birminghamu prouzročil veliko paniko in bil radi atentata obsojen na dvajsetletno ječo. Ko so bili zadnjič pomiloščeni irski politični zločinci, ni bil te milosti deležen Daly, ker so ga sodila angleška sodišča in je zaprt v angleškem zaporu, torej mu irski minister ne more pomagati. — Ako se to izkaže kot resnica, potem seveda ni zmatrati atentata na Morleyja za demonstracijo zoper politične namene sedanje vlade.

Dopisi.

Iz Ljubljane 29. decembra. [Izv. dopis.]

(Občji zbor „Slovenskega učiteljskega društva.“) Dne 28. t. m. bil je običajni občji zbor „Slov. učiteljskega društva“. Društveni predsednik g. Žumer pozdravi vse prisotne ter izraža svoje veselje, da je udeležba tako mnogobrojna, po udarjajoč, da s tem kažemo, kako se zanimamo za „Slov. učiteljsko društvo“, ob enem pa delu-

in podpornikov, sosebno mej slovensko inteligencijo, katera je doslej ni zadostno podpirala zato, ker Matičine knjige niso vselej ustrezale upravičenim zahtevam. O Sienkiewiczem romanu izpregovorimo o drugi priliki še kaj več.

Še bolj pa, kakor krasni ta roman, uzradostila nas je drobna a prezanimiva knjiga „Poknežena grofija Goriška in Gradiščanska“, ki je izšla kot prvi del opisa slovenskih pokrajin v prirodnoznanstvem, statističnem, kulturnem in zgodovinskem oziru. Takega dela želeli smo si že dolgo in sicer prav takšnega, kakeršnega nam je podal najodličnejši naš zgodovinar prof. Simon Rutar. Kdor ne pozna Goriške in Gradiščanske, seznanil se lahko z njo iz te knjige, pisane na podlagi vestnih, znanstvenotemeljnih preiskav ter tako živo in mikavno, da se bere, kakor lepa povest, pri kateri pa je treba misliti. Česar si ne more čitatelj predstaviti iz teksta, to mu kažejo skrbno in lepo izdelane podobe. Ako se bodo te knjige ostali deli, katere željno pričakujemo, vredno pridružili Rutarjevemu apisu, potem dobimo tako lep opis slovenske

jemo po geslu našega presvetlega cesarja „s združenimi močmi“ za blagor ljudskega šolstva.

Društveni tajnik poročal nam je prav ob kratkem, a jako jedrnato ob odborovem delovanju v preteklem letu.

Gospod blagajnik nam je povedal, da se je tiskal „Učiteljski Tovariš“ v 800 iztisih. Dohodkov je bilo do 10. t. m. 890 gl. 59 kr., stroškov pa 878 gl. 80 kr., zastane naročnine je še iztirjati za 1854 gl. 25 kr. K temu poročilu oglasi se učitelj Dimnik ter predlaga, da se zastana naročnina takoj iztirja, vendar dovoli se dolžnikom, da smejo tudi v obrokih svoj dolg poravnati. Predlog bil je jednoglasno vzprejet.

Sklene se nadalje tudi, da se čisti dohodek naloži kot glavica za bodoči „Učiteljski dom“, 100 gold. pa izroči družbi sv. Cirila in Metoda ter postanena na ta način „Slov. učiteljsko društvo“ pokrovitelj družbe. Gledé „Učiteljskega doma“ se je tudi vzprejel nasvet učitelja J. Likarja, da „Slov. učiteljsko društvo“ vsa druga društva povabi, da začno nabirati v svojem okraji za „Učiteljski dom.“ — Sklenilo se je nadalje tudi, da društvo podari „Knjižnice za mladino“, koje je še 800 izvodov v zalogi, Narodni šoli in družbi sv. Cirila in Metoda po 100 iztisov, druge pa odda knjigotrčema gg. Giontiniju in Zagorjanu v razprodajo. — Dalje se je razgovarjalo, da bi društveno glasilo po trikrat na mesec izhajalo, če pa to ni mogoče, pa da ima vsaj prilogo, kadar bode potreba. Ob tej točki unela se je precéj živahna debata, katere so se udeležili gg. Dimnik, Levec, Toman, Stegnar, Gregorin, Franc Trošt in Žumer ter se je sklenilo, da za letošnje ne bode „Učiteljski Tovariš“ po trikrat na mesec izhajal, vendar se mu pa bode, ako bode mogoče, dajala priloga. V ta namen pa gosp. predsednik vse društvenike vabi k sodelovanju, tembolj, ker bode zanaprej stalna rubrika: „Knjiga slovenska“ zaradi bolezni gospoda prof. Marna izostala. Za velike zasluge, ki si jih je atekel g. profesor in kanonik Marn s svojim „Jezičnikom“, ki ga je skozi celih 30 let objavljaj v „Učiteljskem Tovarišu“, imenoval ga je občnji zbor jednoglasno častnim članom „Slovenskega učiteljskega društva“.

Pregledovalcem računov so bili izvoljeni gospodična Maroltova in gg. Kcelj in Josin; v odboru pa gg. Cepuder, Dimnik, Furlan, Kcelj, Kokalj, Likar, Raktelj, Razinger in Žumer. Volitev delegatov za glavno skupščino „Zveze“ je prepustil občji zboru.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 28. decembra.

(Dalje.)

V drugem oddelku (pravice in dolžnosti prevoznikov) je največ govor o tem, na kaj vse mora paziti prevoznik, to je imetelj obrta ali koncesionar. Njegova dolžnost je namreč da so vozovi, sani, konji in vprega, hlapci i. t. d. v takem redu, kakor je predpisano. Tudi določa ta oddelek prevoznikove pravice in dolžnosti glede stojišč in glede opravljanja kolodvorske službe. Določba o kolodvorski službi se bistveno razlikuje od dotičnih določb v prejšnjih načrtih. Med posvetovanjem je namreč policijski osek dobil ulogo od zadruge prevoznikov, s katero prosijo, naj bi se redno stojišče določilo tudi pred kolodvorom južne železnice, tako da bi vozili od vlakov v mesto samo tisti prevozniki, katere vrsta zadene, da imajo stojišče pred kolodvorom.

svoje domovine, da nas bodo zanj zavidali večji narodi.

Kakor smo že začetkoma tega poročila rekli, so Matičine letošnje knjige jako lepe in dostojne tega društva, in to navzlic temu, da Matica nima toliko članov, kakor bi jih morala imeti že z ozirom na nje pomen, in da mora toraj s svojimi dohodki skrbno in varčno gospodariti. Lani imela je Matica vsega vkupe 2200 članov in sicer 7 častnih, 292 ustanovnih in 1901 letnika. To je gotovo majhno število in za nas malo častno, akopram ne gré prikri-vati, da ni samo malomarnost občinstva temu kriva. Kakor je bilo število društvenikov majhno, tako so bili tudi dohodki precej skromni.

Naznanjujoč letošnje Matičine publikacije, štejemo si v dolžnost, opozarjati naše čitatelje na to društvo, o katerem se sicer mnogo ne govori, ki pa vendar uspešno deluje in vidno napreduje. Vsak zaveden rodoljub bi si moral šteti v sveto dolžnost izdatno podpiranje, gmotno in moralno, tega našega prvega literarnega in znanstvenega društva.

Dosedaj so se prevozniki sami med seboj zmenili, kateri se peljejo k vlakom čakati potnikov. To pa je prouzročalo prepire mej vozniki in tudi ni vrezalo občinstvu. Ta način sta vzprejela tudi prejšnja načrta — seveda z modifikacijo, da mestni magistrat določi po številkah prevoznike za vožnjo od vlakov. Sedanji načrt pa je odobril nasvet zadruge, kar je vsekakor za občinstvo kakor tudi za prevoznike najboljše. S stojišča pred južnim kolodvorom naj se prevozniki pošiljajo tudi k vlakom Rudolfove državne in potem tudi Dolenjske železnice. V tem smislu je torej premenil policijski osek prejšnja načrta.*

Tretji oddelek (pravice in dolžnosti voznikov) obsega določbe za prevozniki obrt v ožjem pomenu besede, to je za voznike, katere je treba ločiti od prevoznika ali imetelja obrta. Predpisati je treba posebne pogoje, kdo sme voziti, kako bodi voznik oblečen, kaj imaj pri sebi, kako se védi na stojiščih, kako se védi proti občinstvu, kako je paziti na voženčeve stvari i. t. d. Sosebno važne so določbe o vožnem listu, to je poverilnica, da je kdo sposoben in vpravičen voziti. V tem oddelku policijski osek ni kaj posebnega izpremenil, razun da je uvrstil tudi določbo, kedaj mora voznik prevzeti naročeno vožnjo, to je naročilo, da ne bode voziti takoj nego pozneje.

V četrtem oddelku (pravice in dolžnosti vožencev) so določbe o tem, kdo se sme in koliko se jih sme voziti, kdo določa pot in hitrost vožnjam in kaj velja za prtljago voženčev. Tu je policijski osek vse odobril, kar spada stvarno v ta oddelek. Izpustil je le nekaj določb, ki ne spadajo semkaj.

Peti oddelek (vozni red) obsega cestne policijske predpise. Naša mestna občina žalibog še nima ustanovljenega cestno policijskega reda in nujna potreba je, da se tudi naša občina kmalu preskrbi s takim redom. V ta namen hoče policijski osek staviti resolucijo, s katero se pozivlje mestni magistrat, da naj prav v kratkem predloži občinskemu svetu cestno-policijski red. Vsekakor pa spadajo take določbe tudi v prevozniki red. Ako bi že imeli cestno policijski red, potem bi se prevoznike le opozorilo nanj in ob enem dalo posebne predpise, kakor se to nahaja v prevozniki red. V prvem in drugem načrtu prevoznikega reda so pač nekatere posebne cestno policijske odločbe, katere je vzprejel policijski osek, nadejaje se, da jih sl. občinski svet odobri kot nekaj del bodočega voznega reda.

Poleg tega je iz prejšnjih načrtov sprejel nekatere predpise, ki se osobito tičejo vožnje prevoznikov, druge manj važne splošne določbe pa je izpustil.

Šesti oddelek vseh treh načrtov govori o voznini ali prav za prav določa v prvi vrsti sistem, po katerem se računa voznina. Policijski osek je vzprejel tiati sistem, kakeršen se nahaja v prejšnjih dveh načrtih in kateri tudi velja za vozni tarif po drugih mestih n. pr. v Gradci, v Celovci, v Lincu i. t. d. Za izračunjanje voznine naj se namreč razlikujejo vožnje po času (Zeittaxsystem) in pa vožnje po daljavi (Streckentaxsystem).

Sedmi in v sedanjem načrtu zadnji oddelek obsega določbe o kaznih in o kompetentnih instancah. Te določbe spadajo vse v jeden oddelek in zato odpade osmi oddelek prejšnjih načrtov.

Ako se uvede novi prevozniki red, potem seveda izgubijo moč stari takomenovani „red za fijkarje“ iz l. 1865. In vsi drugi ukazi, ki uravnavajo prevozniki obrt, ki pa se z predpisi novega prevoznikega reda ne vjemajo.

Konečni paragraf novega prevoznikega reda mora določiti, kdaj ta red zadobi svojo moč, tega časa pa policijski osek v svojem načrtu ni mogel natančno določiti ker se ne more vedeti, kdaj bode odobren maksimalni vozni tarif.

Tega pa je treba počakati, kajti ne glede na to, da je umestno v življenje postaviti novi prevozniki red ob enem z novim maksimalnim tarifom, določa tudi prevozniki red, da mora vsak voznik imeti pri sebi jeden izvod avtoritativno izdanega prevoznikega reda in pa popolni tarif, da vse to lahko pokaže vožencu, če zahteva. Glede na to bode treba, da se vozni tarif priobči v jedni in isti knjižici, kot njen dodatak in sestavni del. Torej bode šele tedaj moči določiti začetek veljave novemu prevozniki red, kedar bode c. kr. deželna vlada odobrila vozni tarif.

Kar se tiče novega voznega tarifa, ima občinski svet le pravico, da ga predlaga političnemu dežel-nemu oblastvu, katero ga potem ustanovi, vprašavši

*) V včerajšnjem poročilu smo dosledno rabili: fijkarski red, obrt fijkarjev i. t. d. Opozorilo se je nas pa, da poročevalec v tem načrtu ni govoril o fijkarjih, ampak o prevozniki ljudij. Občinski svet se tudi ni posvetoval o fijkarskem redu, ampak o prevoznikiškem redu. Beseda fijkar znači namreč le tistega (javnega voznika), ki vozari z dvovprežnim vozom. Beseda fijkar je vrhu tega tujka, ter se vsled tega ni vsprejela tehničnim terminom v red, kateri uravnava važen obrt ne samó tistih, ki vozijo dvovprežno, ampak tudi tistih, ki vozijo jednovprežno. Za obojne je bilo treba torej dobiti jedno in to domačo besedo, ki bi značila nemški Lohnkutscher. Vsprejela se je v ta namen iz obrtnega zakona (v državnem zakoniku slovenskem) beseda prevoznik ljudij, all kratko: prevoznik, tako da se v novem prevoznikiškem redu za Ljubljano dosledno rabi prevoznik za „Lohnkutscher“ in le na jednem kraji, kjer je govor o dvovprežnih vozovih, nahaja se v oklepu tudi beseda fijkar. Zaradi točnosti radi ustrezamo pozivu s tem, da naše nadaljnje poročilo govori, kakor se je govorilo v seji.

Op. uredništva.

Malovrh

trgovsko in obrtniško zbornico ter zadrugo prevoznikov. Policijski odsek pa danes še ne more staviti konkretnih predlogov za vozni tarif, ker je treba še raznih poizvedeb.

Zategadelj hoče v ta namen policijski odsek najprej predlagati, naj se mestnemu magistratu naroči, da z ozirom na načrt voznega tarifa dožene, koliko kilometrov in koliko voznega časa znašajo daljave, ki so v načrtu voznega tarifa našteje v oddelku drugem, da o tem prej kot moč poroča policijskemu odseku.

Za danes se predlaga samo prevozniki red, žigar nujna potreba se od vseh strani pripoznava in policijski odsek, svest si da je skušal zboljšati prejšnja načrta, toplo priporoča, da sl. občinski svet odobri njegov sedanji načrt.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Čitalnice Ljubljanske) odbor je imel včeraj po občnem zboru svojo prvo sejo, v kateri se je takole konstituiral: Predsednik: dr. vitez K. Bleiweis; podpredsednik: dr. V. Gregorič; tajnik E. Lah; blagajnik: K. Pirc. — Čitalnica priredi jutri društvenikom Silvestrov večer z vojaško godbo in šaljivo loterijo, predpustom pa dve plesni zabavi, namreč: v soboto 21. januarja: mali ples in v sredo 1. februarja Vodnikov ples — oba, ako le mogoče, v redutni dvorani.

— (Častna diploma) „Matice Slovenske“ bivšemu deželnemu predsedniku, preblagorodnemu gospodu baronu Andreju Winklerju je na ogled razstavljena v razložbi prodajalne gospoda Zagorjana v Matičini hiši. Eavelopa je delo tvrdke Kleinove na Dunaji, okraske teksta je izvršil litograf in učitelj risanja g. Zeplichal. — Slavno občinstvo bodi na lepo delo opozorjeno.

— (Slovenskim pevkam in pevcem), ki doslej še niso člani pevskega zbora „Glasbene Matice“, nudi se priložnost pristopa baš sedaj, ko je z zadnjim koncertom zaključena prva doba letošnjega delovanja in se po Novem letu pričnó vaje za drugi koncert. Na tem koncertu, ki bode v postu, podajala se bode občinstvu jedna največkratnejših skladb današnje dobe, slavnoznani Dvořakov umotvor „Stabat mater“, ki bode sam napolnil ves večer. — Poleg tega se priredi tekom sezone še tretji koncert, ki bode sestavljen iz samih slovenskih narodnih pesnij, iz nova za koncert prirejenih. Zbor hoče namreč pokazati, koliko neprecenljivih glasbenih biserov se skriva v mnogobrojnih naših narodnih pesnih — posvetnih in cerkvenih, — ako se le-té dovršeno pojó od velikega, dobro izvežbanega zbora. — Res je skupni pevski zbor „Glasbene Matice“ že danes dovolj močan, da proizvede vsakršne skladbe in da mu za sedaj ni para na Slovenskem, vendar bi bilo želeti, da se še pomnoži, kajti čim več materijala je na razpolago, tem lažji in gotovejši je uspeh delovanja. Narodni ponos zahteva od pevcev, da obranijo in pomnožé dosednji sijaj „Glasbene Matice“. Na delo torej, saj velja trud narodni prosveti!

— (Imenovanja.) Rezervnimi poročniki bili so nadalje imenovani rezervni podčastniki, jednoletni prostovoljci gg.: Josip Tekavčič, (od 17. pešpolka baron Kuhna premeščen k 96. pešpolku); Fr. Dominco (v 97. polku); Jos. Marini in S. Loss (od tir. lov. p. k 97. pešpolku); A. Parisini (od 7. polka k 97.); J. Tarabochia (v 97. polku); P. baron Buffa-Castellalte (od 59. polka k 97.); J. Bader (v 97. polku); W. Kreibich (od 22. lov. bat. k 19.); G. Fuchs, K. Galle, Cir. Radey in baron Ferd. Aichelburg (vsi v 5. dragonskem polku); H. Luckmann (pri 5. topn. diviziji); R. Piornec in O. Machaty (pri 8. sanitetnem oddelku)

— (Jour-fixe kluba slov. biciklistov „Ljubljana“, ki se je vršil včeraj zvečer v klubovi sobi hotela „pri Stonu“, bil je jako živahen. Klubovi člani zbrali so se polnoštevilno in je zabava pod spretnim vodstvom predsednika g. Leusteka se razvijala prav lepo. Sklenilo se je, da se zaradi kratkega pusta opusti večji ples, mestu tega pa priredi primerna slavnost v proslavo petletnice. V jeseni pa bode itak velika dirka iz Zagreba v Ljubljano. Po končani debati o društvenih zadevah vrátili so se govori in zdravice, ki so bile vzprejete z navdušenjem. Iz prijaznosti do bratakega društva sodeloval je tamburaški zbor „Sokola“ ter mnogo pripomogel, da se je večer izvršil tako povoljno. Petje domačih pesmi in udaranje tamburašev vrstilo se je z izbornimi govori ter vzbujalo splošno zadovoljnost. Bil je le jeden glas mej vsemi navzočnimi,

da že dolgo ni bilo tako prijetnega zabavnega večera, kakor je bil včerajšnji.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) priredi Silvestrov večer v soboto dne 31. decembra 1892 l. v g. I. Hafnerjevi pivarni (na sv. Petra cesti št. 47) s sodelovanjem sl. vojaške godbe domačega pešpolka št. 17. Vspored: I. 1. Novotny: Aller Ehren ist Oesterreich voll, koračnica. 2. Titl: Ouverture po slovanskih melodijah. 3. Belar: Mi vstajamo, moški zbor. 4. Ivanoviči: Rumunske pesmi, valček. 5. Abt: Gozdni čar, moški zbor. 6. Leibold: Hrvatski dom, potpourri. 7. Hajdrich: Deklica, četerospiev. 8. Millöcker: Die schöne Polin, polka mazur. 9. Volarič: Za dom, moški zbor. 10. Brandau: Aus vergangenen Tagen, gavotte. 11. Nedved: Dijaška, moški zbor z tenor-solom. II. Klepetec. Burka v 1. dejanji, spisal Srečkovič. Izvajajo gg. člani pevskega društva „Ljubljana“. III. Pozdrav novega leta. IV. Ples. Vstopnina 40 kr. za osebo, p. n. podporni člani prosti. Začetek točno ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi najuljudnejše odbor.

— (Novoletnice družbi sv. Cirila in Metoda.) Od običajnih voščil v prid družbe sv. Cirila in Metoda so se v Postojini odkupili sledeči p. n. gospodje, gospe in gospi:

Josipina Kraigher, Josipina Vičič, Miroslav Vičič, Rih. Šeber, Jan. Thuma, Št. Primožič, Al. Kraigher, Iv. Fajdiga, Fran. Arko, Fran. Kutin s soprogo, Andr. Ditrich st., Anton Ditrich s soprogo, Fran. Turk, Fran. Jurca, Franja Jurca, Terezinka Jurca, P. Kraigher, Št. Lapajne, Marki Gozani, A. pl. Fladung, O. Grebenc, Leop. Zužek, Ant. Dvořak, Fr. Bučar, Jurca Franc, Jos. Chiautta, Franjo Paternost s soprogo, Jos. Pancer, Ivan Valenčič pri mlinih, Ant. Vodopivec, Helena Lenassi, M. Kenič-Orehak, Alojzij Burger s soprogo, Gregor Pikel s soprogo, M. Petrič, Fran. Stare.

— (Občinske volitve.) Pri občinski volitvi v Št. Petru na Krasu so bili v starešinstvo izvoljeni: županom gosp. Franjo Križaj, veletržec in posestnik parne žage, za svetovalce pa gg: Jos. Povh, Franjo Geržina, Janez Smerdel, Peter Zele, Andrej Rebec in Franjo Šabec. Volitev se je vršila prav mirno. — V Motniku v Kamniškem okraji bil je izvoljen županom posestnik g. Gašpar Sajovic, občinskima svetovalcema pa gg: Fr. Kugaj in K. Grabnar.

— (Nesreča) Minuli torek zjutraj našel je posestnikov sin Janez Vilhar svojega 34letnega brata Frana iz Velicega Otoka mrtvega pod mostom preko Pivke blizu Postojnske jame. Ponesrečeni vračal se je prejšnji dan proti polnoči iz Postojine sam domu. Bržkone se mu je spodrsnilo in je padel z mostu, potem pa zmrznil.

— (Čitalnica v Ljutomeru) priredi Silvestrovo veselico v gostilni gosp. Vavpotiča z gledališko igro „Srečno novo leto“, petjem in tamburanjem.

— (Zadušila sta se) v noči 25. decembra v Mariboru hlapca g. Fr. Wolfa. Zakurila sta zvečer peč, potem pa legla spat ter prej zaprla zaklopnico pri peči. Zjutraj našli so ju oba mrtva.

— (Otroval se je) minuli teden posestnik Janez Pukel v Razpahu pri Mariboru. Ljudje dolže njegovo ženo, da je ona kriva njegovi smrti. Koliko je resnice na tem, pokazala bode sodnijska preiskava.

— (V veseli družbi umrl je) nagloma na sveti večer v Reki 40letni zdravnik dr. Nikola Benciarutti. Zbralo se je več gospodov v neki gostilni, da praznujejo sveti večer. Benciarutti je bil ravno ustal in hotel spregovoriti zdravico, ko se zgrudi brez zavesti. Zadel ga je kap. Navzlic pomoči sedmih zdravnikov tovarišev umrl je proti sedmi uri zjutraj v bolnici Trevesovi, kamor so ga bili prenesli.

— (Veselični odsek „Tržaškega podpornega in bralnega društva“) priredi v soboto dne 31. decembra 1892. slovesni Silvestrov večer v dvorani „Mally“ (ulica Torrente št. 16), s sodelovanjem društvenih diletantov in drugih prijateljev društva. Vzpored: 1.) Petje 2.) Igra v jednom dejanju: „Besednjak“, izvršujejo diletanti. 3.) C. I. F. Umlauf: „Carneval von Venedig“, igra na citrah gospodičina E. Črmelj. 4.) Petje. 5.) * * * „Slovó staremu letu“, deklamuje gospodičina M. Schmidt. 6.) Alegorična podoba: „Prehod iz starega v novo leto“. 7.) Tombola. — Prosta zabava — Ples. Ustopnina 30 kr. brezizjemno za osebo. Blagajnica se odpre ob 8½, začetek točno ob 9. uri zvečer.

— (Zavrtna samovoljnost Tržaškega magistrata.) Kakor znano branil se je mestni magistrat Tržaški nakazati novoimenovanemu kapelanu v Rojanu g. Matevžu Škrbcu kongruo, ker imenovani baje ni več italijanskemu jeziku.

Namestništvo pa je zdaj pozvalo z dopisom mestni magistrat, da takoj izplača kooperatorju Rojanskemu g. M. Škrbcu pristojajočo mu kongruo, ter da naznani škofijskemu ordinarijatu, da se je izvršil ta ukaz, ob enem pa poroča tudi namestništvu. V dopisu se poudarja, da je sodba o osebnih sposobnostih duhovnika notranjercerkvena zadeva in načelno prepuščena višjim cerkvenim oblastim, da za izključenje ni nobenega zakonitega uzroka, da je torej nepostaven in protikompetenten sklep municipalne delegacije, da se ne nakaže plača imenovanemu pomožnemu duhovniku, ker baje ni več italijanskemu jeziku. Radovedni smo, kaj porekó zdaj gospodje pri magistratu Tržaškem, ko se jim je jasno povedalo, da so ravnali protizakonito?

— (Občinski svet Tržaški) dovolil je na predlog Angelija italijanski šolski družbi „Lega nazionale“ tritisoč goldinarjev podpore. Posl. Nabergoj ugovarjal je temu nasvetu odločno, dokazujoč, da občina Tržaška ne more podpirati privatne družbe, ki dela samo zdražbo in hoče okoličanske Slovence odtujiti njihovemu narodu, kar pa se ji ne bo posrečilo. Nabergoja je podpiral posl. Luzzatto, češ, da občina v šolske svrhe že itak dovolj žrtvuje, a predlog je vzlic temu obveljal z veliko večino.

— (Südmark.) Beljaška „Allgemeine Zeitung“ s posebnim zadoščenjem konstatuje, da so se jeli živo zanimati za to germanizatorično društvo tudi nemški bratje tam v „rajhu“ in sicer so poslali samo iz Berolina še celo nekaj nad — sto mark! Sedaj je seveda umevno, zakaj se Nemci v rajhu tako trdovratno branijo drage vojaške predloge, saj morajo kar po celih sto mark pošiljati zatiranim bratom v sosedni državi! S takimi sredstvi sicer Nemci niti najslabše slovenske „kajže“ ne bodo dobili v svoje roke, značilno pa je vendar le to beračenje segajoče preko državnih mej za ljudje, kateri slovenskim zgolj defenzivnim društvom tako radi očitajo — rubel, akopram dobro vedo, da v istini vsa naša društva skupaj še niti jedne ruske kopejke niso vidila.

— (Razpisane službe.) Pri dež. sodišči v Ljubljani izpraznjeno je mesto sodnega pristava z dohodki IX. čin. razreda. Prošnje za to, oziroma za kako drugo izpraznjeno mesto je poslati do 9. januarja b. l. predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani. — Na c. kr. strokovni šoli za lesni obrt v Ljubljani razpisano je mesto učitelja risanja. Letna plača 840 gld. Prošnje na ministerstvo za uk in bogočastje oddati je do 15. januarja b. l. pri vodstvu te šole v Ljubljani. Oziralo se bode le na take prosilce, ki so večji slovenskemu jeziku, ali se ga hote naučiti v primernem času. — Pri okrajnem sodišči v Št. Lenartu na Koroškem se oddaje služba sodnega sluga. Prošnje do 28. januarja b. l. predsedstvu dež. sodišča v Celovci.

Danes „Jour-fixe“.

Razne vesti.

* (Oporoka pevke Wilt.) Pravda, katero je pričela hči umrle operne pevke Wilt, gosp. Göttinger v Gradci proti zavarovalni družbi „Assicurazioni Generali“ v Trstu zaradi oporoke svoje matere, končala se je s poravnavo. Vsi, katere je pokojna Wilt v prvi svoji oporoki omislila z legati, dobé polovico dotičnih zneskov.

* (Zaljubljen čudak.) Po Španskem potuje sedaj originalen Anglež, kateri je pač jedini svoje vrste. L. 1889 spoznal je v Parizu lepo Španjolko in se vanjo neizmerno zaljubil, a lepo dete izginilo je hkrati iz modernega Babela, ne zapustivši za soboj ni najmanjšega sledu. Zaljubljeni Anglež šel jo je iskat po svetu. Prepotoval je že vso Francijo, Švico in Italijo in sedaj krenil na Špansko. Ker ne pozna niti imena svoje izvoljenke, naznanja povsod po posebnih lepakih, da išče tako in tako damo ter obeča 10.000 peset tistemu, kdor ga dovede k njej. Kaj čuda da stoji pred njegovim stanovanjem od jutra do noči neštevilna množica raznih ljudi, posebno žensk a vzlic temu radikalnemu in trudopolnemu prizadevanju se zaljubljenemu čudaku še ni posrečila njegova namera.

* (Prepovedana igra.) Poljski dramatik Baluzgi spisal je v proslavo stoletnice poljske vojske l. 1794. narodno igro, naslovljeno „Kiliński, krakovski čevljar“. Krakovska policija je prepovedala predstavljanje te igre, češ, da ima revolucionarno tendenco.

* (Viharji v severnem morji.) Kakor se poroča iz Hamburga, bili so okoli Božičnih praznikov v severnem morji hudi viharji, ki so prouzročili veliko škodo. Mnogo ladij se je potopilo.

* (Kolesarska dirka mej Berolinom in Dunajem.) Zveza nemških kolesarjev v Nemčiji vzprejela je predlog zveze nemških kolesarjev v Avstriji, da se bodoče leto priredi kolesarska dirka mej Berolinom in Dunajem. Podrobnosti bodo se določile še le pozneje.

* (Garibaldijev grob.) Italijanska vlada kupila je od Garibaldijeve rodovine otok Kapraro ter ga namerava utrditi. Na tem otoku je tudi pokopan Garibaldi in ker bi se za časa vojne moglo primeriti, da bi bil zrušen ali poškodovan po sovražnih kroglih, predlagajo veteranska društva italijanska, naj se zemski ostanki Garibaldijevi preneso v Rimski Panteon.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec, 30. decembra. Glasilo nemških konservativcev, „Kärntner Volksblatt“ neha izhajati z novim letom.

Ormož 24. decembra. Slovensko katoliško-politično društvo „Sloga“, navdušena po temeljitem poročilu velečastitega gospoda kanonika in državnega poslanca dra. Lavoslava Gregorca, odobrava popolnoma njegovo dosedanje postopanje v državnem zboru, ter sklone soglasno, naj velečastiti gosp. državni poslanec deluje na to, da naši slovenski poslanci postopajo v državnem zboru v zajemno, kakor večinoma dozda. Ker se namerava osnova nove vladne večine, naj delajo na to, da v to večino ustopijo le vsi slovenski poslanci in le takrat, ako dobe izdatnih in zanesljivih poroštev, da se temeljne postavbe člen 19. na Slovenskem istinito izvršuje; brez pogojno nikakor ni ustopiti v vladno večino, celo ako bi bile potrebne nove volitve, katerih se mi Slovenci nikakor ne moremo bati.

Dunaj, 30. decembra. Včeraj so se začela formelna pogajanja avstrijskega in ogerskega finančnega ministra z Rothschildovo skupino.

Dunaj 30. decembra. V navzočnosti protektorja nadvojvode Rainerja in ministerskega predsednika Taaffeja bilo danes opoldne slovesno otvorjenje nove poliklinike.

Dunaj 30. decembra. Budimpeštanska korespondenca naznanja, da sta imela minister-ski predsednik Wekerle in minister Tisza avdijenco pri nadvojvodi Karlu Ludoviku. Wekerle imel vrh tega še avdijenco pri nadvojvodih Albrechtu, Viljemu in Rainerju ter daljše posvetovanje z grofom Kaluokyjem.

Zadnji dan za premenjavo starega c. kr. avstrijskega srebrnega denarja.

Tuji:

29. decembra.

Pri **Mališi**: Humel z Dunaja. — Weiss iz Velike Kanize. — Jelovšek iz Vrhnike. — Langer iz Gradca.
Pri **Stenu**: Sucharipa z Dunaja. — Hočevar iz Velikih Lašč.
Pri **južnem koledvoru**: Mineritti iz Beljaka.
Pri **bavarskem dvoru**: Finti iz Kočevja. — Zorec iz Starega trga.

Umrl so v Ljubljani:

27. decembra: Štefan Tegel, mestni ubogi, 57 let, Karlovska cesta št. 7, jetika.
29. decembra: Marija Koželj, gostija, 80 let, Kravja dolina št. 11, marasmus senilis. — Viktor Škerjanc, mizarjev sin, 1 mesec, Pred Prilami št. 27, božjast.

Dunajska borza

dné 29. decembra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	97.75	—	97.75
Srebrna renta	97.40	—	97.30
Zlata renta	116.70	—	116.65
5% marona renta	100.35	—	100.35
Akcije narodne banke	980.—	—	981.—
Kreditne akcije	313.—	—	312.75
London	120.30	—	120.35
Srebro	—	—	—
Napol.	9.58 1/2	—	9.59
C. kr. cekini	5.70	—	5.70
Nemške marke	59.12 1/2	—	59.15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. dec.	7. zjutraj	738.4 mm.	— 6.8 C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm
	2. popol.	735.4 mm.	— 4.6 C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.0 mm.	— 5.8 C	brevz.	obl.	

Oblačno. — Srednja temperatura —8.0°, za 5-7° pod normalom

Zahvala.

Tukajšnji gostilničar Fran Vidrih, izročil je g. Ignaciju Gruntarju, c. kr. notarju v Logatcu svoto 188 gld., da jo porabi po svoji previdnosti v dobrodelne namene. Velečeni rodoljub in šolski prijatelj g. Gruntar je na to podaril gori omenjeno svoto tukajšnji šoli, določivši, da se 140 gld porabi za šolsko knjižnico, a 48 gld. za šolski vrt. Vsled tega blagodušnega darila bo možno za tukajšnjo šolo oskrbeti omaro za knjige ter naročiti vse one primerne knjige za mladino, katerih šola še nima. V imenu obdarovane šolske mladine kliče blagima gospodoma: Vidrihu in Gruntarju: Lepa hvala in slava!

Vodstvo dvorazredne narodne šole v Begunjah nad Cerknico,

dné 29. decembra 1892.

Janko Leban,
nadučitelj-voditelj.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.



Rodbina Klebel naznanja vsem prijateljem in znancem tužnim srcem žalostno vest, da je naš predragi in nepozabljeni brat, oziroma stric, gospod

Edvard Klebel

danes 30. decembra t. l. zjutraj ob 3/5. uri v 65. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo dne 31. decembra ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice deželne bolnice.

Pokojni se priporoča v blagi spomin.

V Ljubljani, 30. decembra 1892.

(1890)

Žalujoci ostali.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Potezna peresa, tuš, plovec, svinčniki, varovavec za svinčnike, naprave za špičenje svinčnikov, papir za pisma, bronove barve, bronov prašek, usnje in jermeni za knjige, karminova tinta, papir od lepenke, kemična tinta, kineški tuš, kompendije, zavitki, krivuljna črtala, trikotni, poštevance, gladila, barvne skrinjice, barvni klinčki, peresnice, držala za peresa, peresni nožki, peresni tuli, molitveniki, zlatoškoljke in srebroškoljke, zlata in srebrna tinta, pisala, naprave za špičenje pisal, zeleni volk tekoč. II. (16)

Godbo na lok in glasovir

priporoča za predpustne veselice

Anton Zupančič.

(1881—2)

Sv. Petra cesta št. 47, I. nadstropje.

„Slovenski Pantheon“

izhajal bo v nedoločenih rokih. 4—5 snopičev v teku jednega leta.

Snopič stane s poštnino vred 35 kr. Naročbe vzprejema

Fran Podkrajšek.

(1877—1)

Pošta Sava, Dolenjsko.

Gostilna

oddá se v najem ali pa zanesljivi osebi na račun.

Več se izve pri **Antonu Repretu** po domače **Kapsu št. 14** v gradu na Bledu. (1889—1)

„Slovanski Svet“

politiški, znanstveni in leposlovni polumesečnik, stopivši sedaj v VI. leto, je povečal od 16 strani svoj prostor na 20 strani.

Program: nacionalna avtonomija; za njeno izvršitvijo: izvršitev češkega, avstro-ruskega in hrvatskega zgodovinskega prava; teženje po povratu cirilo-metodijske cerkve s staroslovenskim obrednim jezikom; teženje po skupnem literaturnem jeziku za znanstvene potrebe; slovanska kultura na podstavi tradicij v slovanskem gospodarstvu, umetni obrti in vsej umetnosti.

Povečani prostor je odmerjen slovanskemu leposlovju in kritiki o njem. Leta 1893 bode se razpravljala zgodovina cirilo-metodijske cerkve mej Jugoslovani, posebnost Slovinci. Priobčevale se bodo jugoslovanske narodne pesmi, in na njih podstavi se bode označeval posebnost **Kraljević Marko**. V izvirnikih lepih del slovanskih, specialno ruskih in jugoslovanskih bode podajal odlomke s tolmačenjem, drugače pa v prevodih. Sledile bodo črtice literaturnih zgodovin, ruske, češke i. dr.

„Ogled po slovanskem svetu“ zabeležuje in presojuje važne dogodke in ustanove mej Slovani, zaglavje „Književnost“ pa literaturo slovanskih narodov.

Na posebnih prilogah se bodo tiskali inserati, posebnost o slovanski literaturi in slovanskem časopisu.

„Slovanski Svet“ stoji po stari ceni: na leto 4 gld., na pol leta 2 gld.; in na četrt leta 1 gld.; za učiteljstvo in dijaštvo 40 kr. manj na leto. Naročnina se pošilja uredništvu v Trstu.

Uredništvo „Slovanskega Sveta“ v Trstu.



„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse

št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1891.	frank. 117,550.797.—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1891.	20,725.259.—
Izplačevje zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848).	249,311.449.—
V poslednji dvanajstmesecni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	61,372.000.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah	1,728,184.555.—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno	

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guidu Zescho-tu.** (340—11)

Skladni koledar **Dijaški koledar** **Stenski koledar**
cena 60 kr. cena 60 kr. cena 25 kr.

Dobivajo se

v „**Narodni Tiskarni**“ in pri knjigotržcih.